

SPYŚ.

PIATY DESIATOK.

- No. 1. Łetiū oreł po nad more, ła-j staū hotosyty. Dumka z Ukrainy, z pid Machniwky. X
- „ 2. Czyja pryczyna rozstania moho. Dumka z pid Owrucza.
- „ 3. Jak posijaū muzyk, ta-j u poli jaczmiū. Dwojnaja Piśnia, z pid Ostrohoża.
- „ 4. Czas do domu, czas! czas do domu, czas! Piśnia z Podola.
- „ 5. Czas do domu, czas! zabaryły nas! Piśnia z Ukrainy.
- „ 6. Oj! kracze, kracze, ta czorneńkij woron. Dumka z pid Ekaterynosławi.
- „ 7. Oj! kracze, kracze, ta czorneńkij woron. Dumka.
- „ 8. A ja lublu Petrusia, ta-j skazaty boju sia. Szumka z Ukrainy.
- „ 9. Ukraino moja myła, kraju pamiatływyj. Dumka z Podola, z pid Ciłkiweć nad Smotryczom.
- „ 10. Oj! posłała mene maty zełenoje żyto żaty. Piśnia Żeńciw.

Persza Sotnia.

Piaty Desiatok.

No. 1.

„Łetiū oreł po nad more.“

Dumka z Ukrainy

(z pid Machniwky.)

Hołos spiwala W. Jaźwińska.

Andante.

Spysaū i perełožyū pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.

p *sf*

Łe - tiū o - reł po nad mo - re,
 ta-j staū ho - ło - sy - ty: O jak tia - żko u - bo - ho - mu,
 bo - ha - tu lu - by - ty . . . , bo ha - tu lu - by - ty.

Ne tam szczaśtja, ne tam dola, de bohaci lude!

Chto sia złuczyt' po myłosti, |: tomu harazd bude. :|

Ty, diwczyno prekrasnaja, skaży szczo dumajesz?

Ne hard' mnoju, ja tia lublu, |: ty szczaśtja doznajesz. :|

Ne tiszte sia, worożeńky, moji pryhodońci;

Piszły lita marne z świta |: jak łyst po wodońci. :|

Połowyna lit mynaje, ja szczaśtja ne maju;

Tak—to meni Boh naznaczyū;.. |: szczo-ż czynyty maju..?:|

Ni ja jisty, ni ja pyty, ni z kym howoryty;

Ide dumka za dumkoju, |: jak na świti żyty. :|

Chožu — błužu, chožu — nužu, swij wik prokłynaju,

Szczo myłoho pryjažnoho |: w swym rodu ne maju. :|

Jest' u mene myleńkaja, wsia mni w nej rodyna;

Oj! ko-b prybuła do mene — |: szczasływa hodyna! :|

Перша Сотня.

Пяти Десятокъ.

No. 1.

„Летівъ орелъ по надъ море.“

Думка зъ України

(зъ підъ Махнівки.)

Голосъ співала В. Язвїнська.

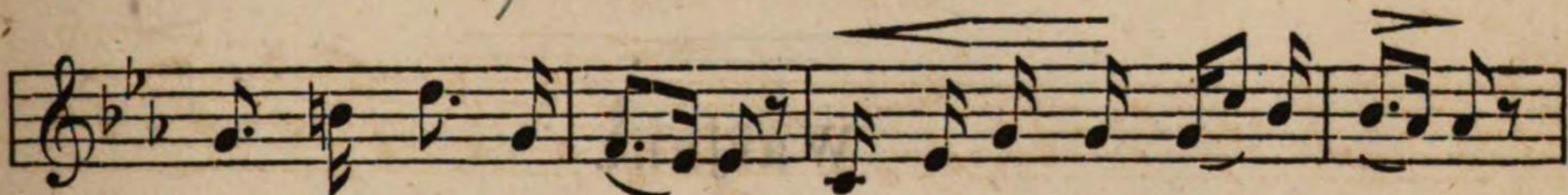
Andante.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Голосъ.

Ле-тївъ о - релъ по надъ мо - ре,

та-й ставъ го - ло - си - ти: О якъ тя-жко у - бо - го му,

бо-га-ту лю-би-ти, бо-га-ту лю-би-ти.

Не тамъ щастя, не тамъ доля, де багаті люде!

Хто ся злучить по милості, | тому гараздъ буде. :|

Ти, дівчино прекрасная, скажи що думаєшъ?

Не гардь мною, я тя люблю, | ти щастя дознаєшъ. :|

Не тіште ся, вороженьки, мої пригодоньці;

Пішли літа марне зъ світа | якъ листъ по водоньці. :|

Половина лїт минає, я щастя не маю;

Такъ — то мені Богъ назначивъ;.. | що-жъ чинити маю...?:|

Ні я їсти, ні я пити, ні зъ кимъ говорити;

Іде думка за думкою, | якъ на світі жити. :|

Хожу — блужу, хожу — нужу, свій вікъ проклинаю,

Що милого приятного | въ свімъ роду не маю. :|

Есть у мене миленькая, вся ми въ ней родина;

Ой! ко-бъ прибула до мене — | щаслива година! :|

Jest' u mene brat i sestra, jest' u mene maty,
Za szczo że ja nieszczęsływyj |: maju propadaty! :|

Idu w stepy, wsiuda wydno, myłoi ne baczu;
Jak zhadaju słowa jeji, |: rewnieńko zapłaczu. :|

Oj mij Boże myłostywyj, jaka-ż twoja syła!
Czy je w świti taka druha, |: jak ty meni myła? :|

Nieszczęsływyj wrodywemsia, nieszczęsływyj zhynu;
Porodyła mene maty |: w nieszczasnu hodynu. :|

Rozstupaj sia syne more w swojij szypokosty,
Nechaj że ja żyt'tja skinczu |: w twojij hlybokosty. :|

Podobnyi słowa w Zborniku Waćława
z Oleska. Str. 270.

Warjant.

1.

Łetiū oreł po nad more, taj staū hołosyty:
O jak tiazko ubohomu |: bohatu lubyty. :|

O jak tiazko kaminewi proti wody płysty,
To tak tiazko kochawszy sia |: nemawszy korysty. :|

Ty diwczyno, serce moje, skaży szczo hadajesz?
Nehard' mnoju szczo ja wbohyj ..., |: a szczaštja zaznajesz. :|

Ne tam szczaštja, ne tam dola de bohati lude;
Chto beretsia po lubowi |: dobre żytja bude. :|

Oj! wyroki nebesnyji skoro prybuwajće,
Kołyšte nas rozłuczyły |: to nam żyt' ne dajće. :|

Tiazko hriszu u tim słowi kotrym promowlaju;
Boże! prosty, bo welyku |: w serci tuhu maju. :|

2.

Łetyt' oreł po nad morem: oj daj more pyty!
Hore, hore syrotońci |: na czużyni żyty. :|

Łetyt' kraczok na toj boczek, taj siū na tyczyni: —
Płacze, płacze syrotyna, |: po swojij rodyni. :|

Sydyt' kozak na mohyli, dumaje, hadaje;
Jak pohlane na Wkraiu — |: tiazieńko wzdychaje. :|

Есть у мене братъ і сестра, есть у мене мати,
За що же я нещасливий | маю пропадати! :

Іду въ степи, всюда видно, милої не бачу;
Якъ згадаю слова йї, | ревненько заплачу. :

Ой мій Боже милостивий, яка-жъ твоя сила!
Чи є въ світі така друга, | якъ ти мені мила? :

Нещасливий вродивемъся, нещасливий згину;
Породила мене мати | въ нещасну годину. :

Розступай ся сине море въ своїй широкости,
Нехай же я життя скінчу | въ твоїй глибокости. :

Подобніі слова въ зборніку Вацьлава
въ Олеска. Стр. 270.

Варянтъ.

1.

Летівъ орелъ по надъ море, тай ставъ голюсити:
О якъ тяжко убогому | богату любити. :

О якъ тяжко каміневі противъ води плисти,
То такъ тяжко кохавши ся | немавши користи. :

Ти дівчино, серце мое, скажи що гадаешъ?
Негардъ мною що я вбогий..., | а щасья зазнаешъ. :

Не тамъ щасья не тамъ доля де багаті люде;
Хто береться по любові | добре житя буде. :

Ой! вироки небесніі скоро прибувайте,
Колисьте насъ розлучили | то намъ жить не дайте. :

Тяжко грішу у тімъ слові котримъ промовляю;
Боже! прости, бо велику | въ серці тугу маю. :

2.

Летить орелъ по надъ моремъ: ой дай море пити!
Горе, горе сиротоньці | на чужині жити. :

Летить крячокъ на той бочокъ, тай сівъ на тичині: —
Плаче, плаче сиротина, | по своїй родині. :

Сидить козакъ на могилі, думає, гадає;
Якъ погляне на Україну — | тяженько вздыхає. :

— Jest' u mene rodynońka daleko od mene;
Pereczuŭ ja czerez ludy, |: curajetsia mene. :|

Oj ty, moja rodynońka, ne curaj sia mene;
Chocz syzoju zuzulkoju |: perekuj do mene! :|

Tuman, maty, po dorozi u kuczery wjetsia:
Deś to moja łycha dola |: szlachom wołoczetsia! :|

Wołoczeszsia moja dołe, idy utopysia,
A do mene mołodoho, |: wo wik ne wernysia! :|

Podobnyi słowa w Zborniku Metlińskoho. Str. 463.

3.

Łetiŭ oreł po nad morem i staŭ hołosyty:
Och! jak trudno ubohomu |: na czużyni żyty. :|

Łetiŭ oreł po nad morem, i łetiaczy kryknuŭ:
Och! jak że-ż ja bez tebe żyt' |: u świti prywyknu! :|

Łetiŭ oreł po nad morem, opustywszy kryła;
Jaka-ż mene tut na świti |: uderżujet syła! :|

Podobnyi słowa w Zborniku Metlińskoho. Str. 64.

4.

Łetiŭ oreł czerez more ta staŭ wody pyty;
Tiażko, — ważko ubohomu |: bohatsu lubyty. :|

Ty dumajesz, ti lublatsia, szczo bohato hroszyj;
Ja mołodyj, ja zdorowyj, |: szcze k-tomu choroszyj. :|

Ja mołodyj, ja zdorowyj, budu zaroblaty; —
Ty ne budesz, diwczynońko, |: ni w czym nuždy znaty. :|

Budu wstawat' ja raneńko, wse budu robyty,
I na czużu nywku żaty, |: ne budem chodyty. :|

Aby my wże kochałysia, — chudoby ne treba;
Poszle nam Boh chudobońku |: z wysokoho neba! . . . :|

Podobnyi słowa w Zborniku Metlińskoho. Str. 65.

— Есть у мене родинонька да́леко одъ мене;
Перечувъ я черезъ люди, |: цурається мене. |

Ой ти, моя родинонька, не цурай ся мене;
Хочъ сизою зузулкою |: перекуй до мене! |

Туманъ, мати, по дорозі у кучері вьється:
Десь то моя лиха доля |: шляхомъ во́лочеться! |

Во́лочешься моя до́ле, іди утопись,
А до мене мо́лодого, |: во вікъ не вернися! |

Подобні слова въ Зборніку Метліньського. Ст. 463.

3.

Летівъ орел по надъ моремъ і ставъ го́лосити:
Охъ! якъ трудно убогому |: на чужині жити. |

Летівъ орел по надъ моремъ, і лѣтячи крикнувъ:
Охъ! якъ же-жъ я безъ тебе жить |: у світі привикну! |

Летівъ орел по надъ моремъ, опустивши крила;
Яка-жъ мене тутъ на світі |: удержуєть сила! |

Подобні слова въ Зборніку Метліньського. Ст. 64.

4.

Летівъ орел черезъ море та ставъ води пити;
Тяжко, — важко убогому |: багату любити. |

Ти думаєшъ, ті любляться, що багато гроший;
Я мо́лодий, я здоровий, |: ще кь-тому хороший. |

Я мо́лодий, я здоровий, буду заробляти; —
Ти не будешъ, дівчинонько, |: ні въ чімъ нужди знати. |

Буду вставать я раненько, все буду робити,
І на чужу нивку жати |: не будемъ ходити. |

Аби ми вже кохалися, — худоби не треба;
Пошле намъ Богъ худобоньку |: зъ високого неба!... |

Подобні слова въ Зборніку Метліньського. Ст. 65.

Persza Sotnia.

Piaty Desiatok.

No. 2.

„Czyja przyczyna rozstania moho.“

Dumka

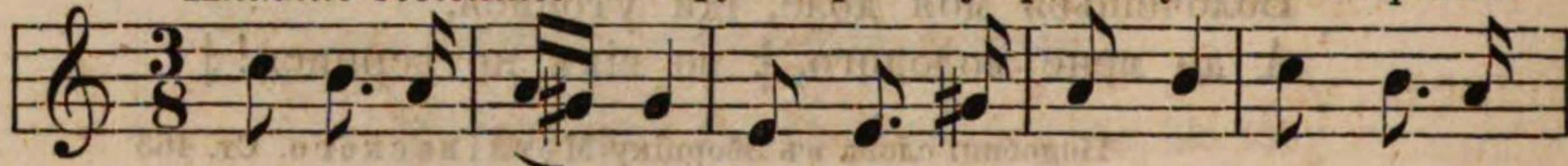
(z pid Owrucza.)

Hołos spiwała. W. Krasicka.

Andante sostenuto.

Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiŭski.

Hołos.

Czy ja pry - czy - na roz - sta - nia mo - ho, nech ślo - zy

poco a poco string.

mo - ji wpa - dut' na nioho; szczo - b ne pe - re - staŭ ni - ko - ly tu -

ży - ty; szczo - by sam ne znaŭ jak na świ - ti ży - ty.

dal Segno al fine.

Czyja przyczyna rozstania moho,
Nech ślozy moi, wpadut' na nioho,
Szczo - b ne perestaŭ nikoły tużyty,
Szczo by sam ne znaŭ jak na świti żyty.

Podobnyi słowa w Zborniku Waćława
z Oleska. Str. 318.

Перша Сотня.

Пяти Десятокъ.

No. 2.

„Чия причина розстаня мого.“

Думка

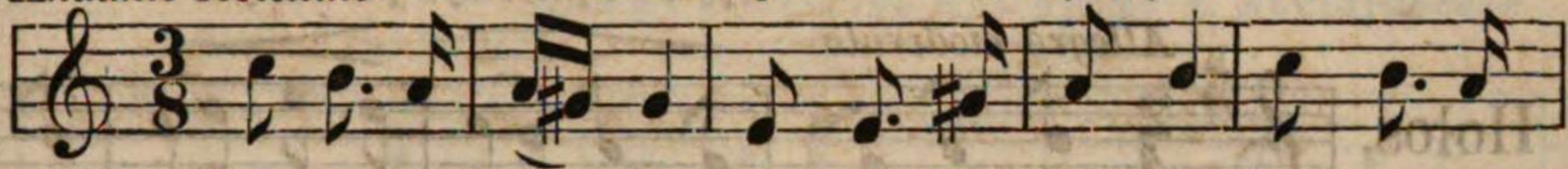
(зъ підъ Овруча.)

Голосъ співала В. Красіцка.

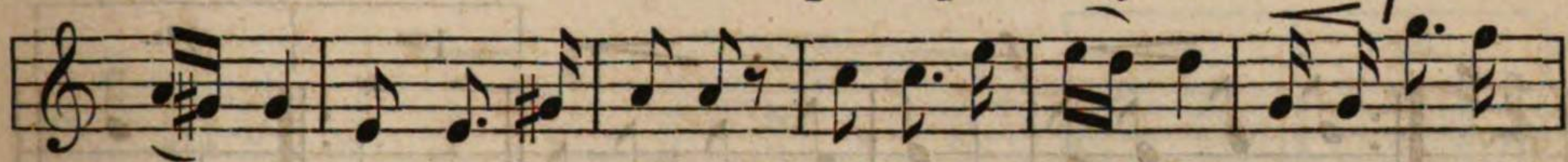
Andante sostenuto.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Голосъ.

Чи-я при-чи - на роз-ста-ня мо - го, нехъ сьлѣзи

poco a poco string.

мо - йі впа-дуть на-нѣ-го; що-бъ не пе - ре-ставъ ні-ко-ли ту-

жи - ти; що - би самъ не знавъ якъ на сьві-ті жи - ти.

Чия причина розстаня мого,
 Нехъ сьлѣзи мойі впадуть, на нѣго,
 Що-бъ не переставъ ніколи тужити,
 Щоби самъ не знавъ, якъ на сьвіті жити.

Подобніі сѣлова въ Зборніку Вацьлава
 зъ Олеска. Стр. 318.

Persza Sotnia.

Piaty Desiatok.

No. 3.

„Jak posijau muzyk ta-j u poli jaczmiń.“

Dwojnaja Piśnia

(z pid Ostrohożska, Gub. Woroneż.)

Hołos spiwaŭ Er. M. Iwanow.

Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku Ant. Kocipiński.

Jak po - si - jaŭ mu - żyk ta - j u po - li jaczmiń;

Ne mow me - ni ni sło - weczka, ne - chaj bu - de: hreczka.

Ne - chaj, ne - chaj, ne - chaj, ne - chaj, ne - chaj bu - de: hreczka!

Ta-j wże-ż toj jaczmiń, ta-j u poli zijszoŭ;
 Mużyk każe: jaczmiń,
 Żinka każe: hreczka;
 Ne mow meni ni słoweczka,
 Nechaj bude: hreczka!
 Nechaj, nechaj, nechaj, nechaj,
 Nechaj bude: hreczka!

Ta-j wże-ż toj jaczmiń, ta-j u poli pospiu;
 Mużyk każe: jaczmiń,
 Żinka każe: hreczka; &. &.

Перша Сотня.

Пяти Десятокъ.

No. 3.

„Якъ посіавъ мужикъ та-й у полі ячмінъ.“

Двойная Пісьня

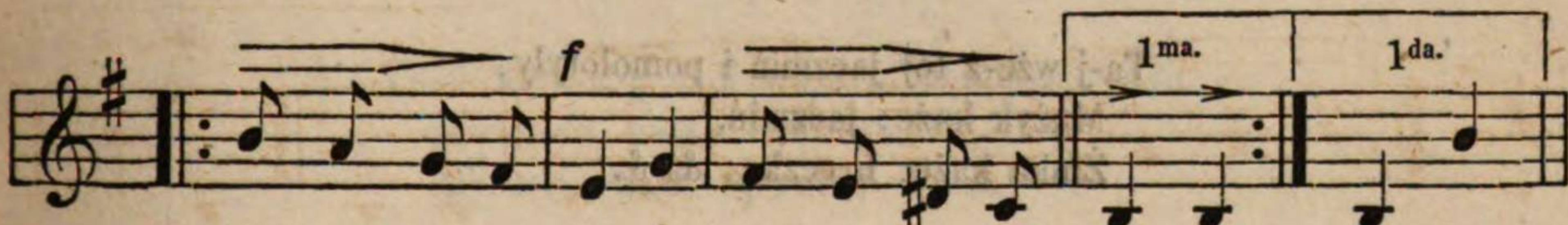
(зъ підъ Острогожска, Губери. Воронеж.)

Голосъ співавъ Е. М. Івановъ.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпіньскій.

Allegro moderato.

Якъ по-сі - явъ му-жикъ та-й у по - лі яч-мінъ;

му-жикъ ка-же: яч-мінъ, жін-ка ка-же: греч-ка, греч-ка.

più vivo.

Не мовъ ме - ні ні сло-веч-ка не - хай бу - де: греч-ка.

molto vivace.

Не-хай, не - хай, не - хай, не - хай, не - хай бу - де: греч-ка!

Та-й вже-жъ той ячмінъ, та-й у полі зійшовъ;
 Мужикъ каже: ячмінъ,
 Жінка, каже: гречка;
 Не мовъ мені ні словечка,
 Нехай буде: гречка.
 Нехай, нехай, нехай, нехай,
 Нехай буде: гречка!

Та-й вже-жъ той ячмінъ, та-й у полі посьпівъ;
 Мужикъ каже: ячмінъ,
 Жінка каже: гречка; & &.

REMPER.

гидрион $\text{H}_2\text{R}_{\text{г}}$

Nechaj bude: hreczka!

Діагностично-А.Ф.

circum orbem

1000

NO. 10 - 11 - 12

10-01 44R

1864-65.

TABLE-7.11

1850

У - 62 : 1941-42

He now me - ni

Та-й вже-жъ той ячмінь у полі пожа́ли;

Мужикъ каже ячмінь,

Жінка каже: гречка;

Не мовъ мені ні словечка,

Нехай буде: гречка.

Нехай, нехай, нехай, нехай,

Нехай буде: гречка!

Та-й вже-жъ той ячмінь у копи зложи́ли;

Мужикъ каже: ячмінь,

Жінка каже: гречка; & &.

Та-й вже-жъ той ячмінь, та-й ізъ поля звозять;

Мужикъ каже: ячмінь,

Жінка каже: гречка; & &.

Та-й вже-жъ той ячмінь і помолотили́;

Мужикъ каже: ячмінь,

Жінка каже: гречка; & &.

Та-й вже-жъ той ячмінь въ со́лодъ порости́ли;

Мужикъ каже: ячмінь,

Жінка каже: гречка; & &.

Та-й вже-жъ зъ того со́лоду і пиво звари́ли;

Мужикъ каже: ячмінь,

Жінка каже: гречка; & &.

Persza Sotnia.

Piaty Desiatok.

No. 4.

„Czas do domu, czas!“

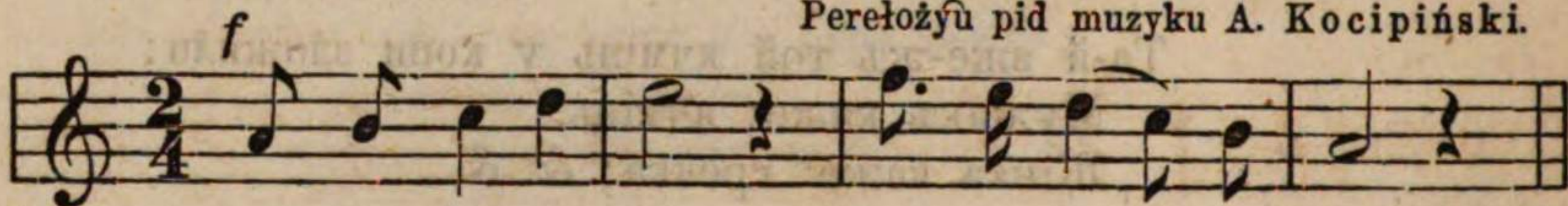
Piśnia z Podola.

Hołos i słowa ze Zborniku Waćława z Oleska.

Andante sostenuto.

Perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

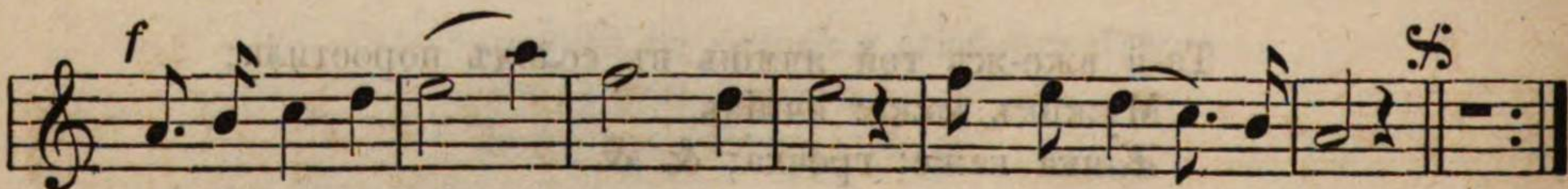
Hołos.

Czas do do-mu, czas! czas do do - mu, czas!

Bu-de me - ne muž mij by - ty, ne-ma ko - mu bo-ro-ny - ty,

Czas do domu, czas, — czas, czas, czas! czas do do - mu, czas!

I z koreczmy idu,
 Jak pszczoła hudu,
 A za mnoju mołodoju,
 Idut' chłopci czeredoju,
 W cymbałoczki b'jut.
 B'jut, b'jut, b'jut!
 W cymbałoczki b'jut.

Oj! ty, mužu mij!
 Widczyny swij dwir;
 Ide twoja myłeseńka,
 I z korszmońki pjaneseńka.
 Czy budesz jij rad,
 Rad, rad, rad?
 Czy budesz jij rad?

Czy ja ti ne rad,
 Ty mij wynohrad?
 Łehny z Bohom, ta prospysia,
 A powstawszy poprawy sia,
 To wse bude w ład,
 W ład, w ład, w ład!
 To wse bude w ład!

Komary hudut,
 Spaty ne dajut,
 Nakryju sia z hołowoju,
 Jaczminnoju sołomoju,
 Ta naj mene tnut',
 Tnut', tnut', tnut'!
 Ta naj mene tnut'!

Перша Сотня.

Пяти Десятокъ.

No. 4.

„Часъ до дому, часъ!“

Пісня зъ Подоля.

Голосъ і слова зъ Зборніку Вацьлава зъ Олеска.

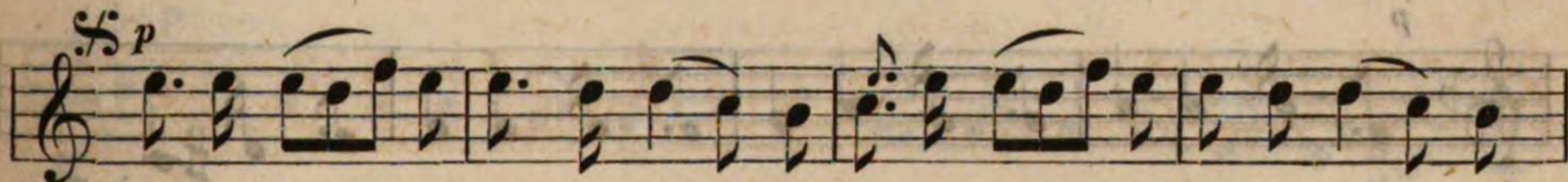
Andante sostenuto.

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

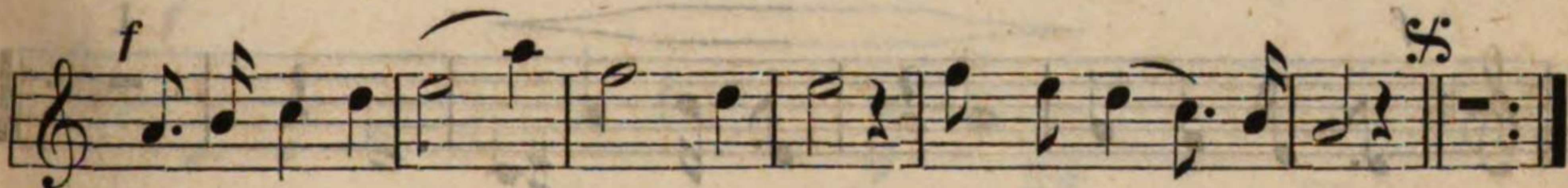
Голосъ.

Часъ до до-му, часъ! часъ до до - му, часъ!

Бу-де ме - не мужъ мій би - ти, не-ма ко - му бо-ро-ни - ти;

часъ до до-му, часъ; часъ, часъ, часъ! часъ до до - му, часъ!

Ізъ корчми іду,
Якъ Бджола гуду,
А за мною молодю,
Ідуть хлопці чередю
Въ цимбалочки бьють,
Бьють, бьють, бьють,
Въ цимбалочки бьють.

Ой ти, мужу мій!
Відчини свій двір;
Іде твоя милесенька
Ізъ коршмонькі пьянесенька.
Чи будешъ їй радъ,
Радъ, радъ, радъ?
Чи будешъ їй радъ?

Чи я ті не радъ,
Ти мій виноградъ!
Лягай зъ Богомъ, та проснися,
А повставши поправися,
То все буде въ ладъ,
Въ ладъ, въ ладъ, въ ладъ!
То все буде въ ладъ!

Комари гудуть
Спати не дають;
Накриюся зъ головою
Ячминною соломою,
Та най мене тнуть,
Тнуть, тнуть, тнуть!
Та най мене тнуть!

Persza Sotnia.

Piaty Desiatok.

No. 5.

„Czas do domu czas!“

Piśnia z Ukrainy.

Hołos spiwaŭ W. Podowski.

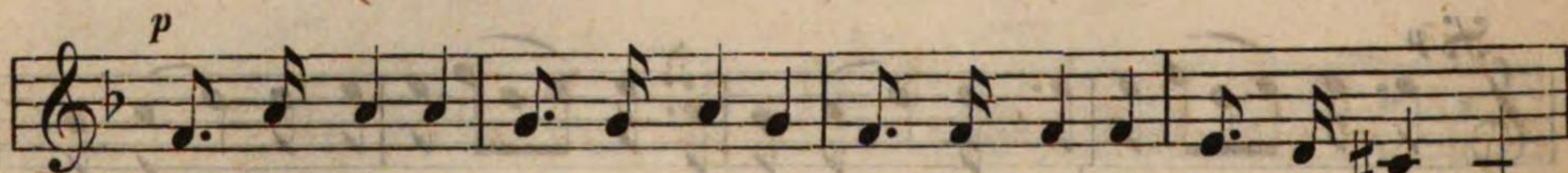
Moderato assai.

Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku Ant. Kocipiński.

Hołos.

Czas do do - mu, czas! Za - ba - ry - ły nas;

bu - de me - ne ma - ty by - ty, ta - j ni - ko - mu bo - ro - ny - ty.

Czas do do - mu, czas! Za - ba - ry - ły nas.

Czas do domu, czas!

Zabaryły nas;

Bude mene maty byty,

Ta-j nikomu boronyty.

Czas do domu, czas!

Zabaryły nas.

Iszcze ne czas, ni!

Zabary try dni.

Nestyj, nestyj na porozi,

Łuczcze w chati jak na wozi.

Iszcze ne czas, ni,

Zabary try dni!

Перша Сотня.

П'яти Десятокъ.

No. 5.

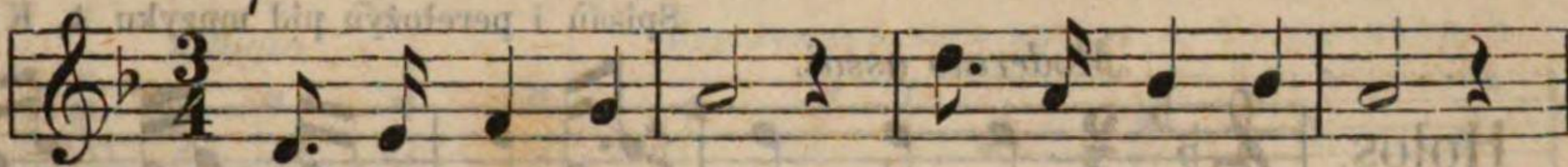
„Часъ до дому, часъ!“
Пісня зъ України.

Голосъ співавъ В. Подовскій.

Moderato assai.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Голосъ.

Часъ до до - му, часъ! За - ба - ри - ли насъ;

бу - де ме - не ма - ти би - ти, та - й ні - ко - му бо - ро - ни - ти.

Часъ до до - му, часъ! За - ба - ри - ли насъ.

Часъ до дому, часъ!

Забарили насъ;

Буде мене мати бити,

Та-й нікому боронити.

Часъ до дому, часъ!

Забарили насъ.

Іще не часъ, ні!

Забари три дні.

Нестий, нестий на порозі.

Лучче вь хаті якъ на возі.

Іще не часъ, ні!

Забари три дні!

Persza Sotnia.

Piaty Desiatok.

No. 6.

„Oj! kracze, kracze, ta czorneńkij woron.“

Dumka

(z pid Ekaterinosława.)

Hołos spiwaŭ Torbanista.

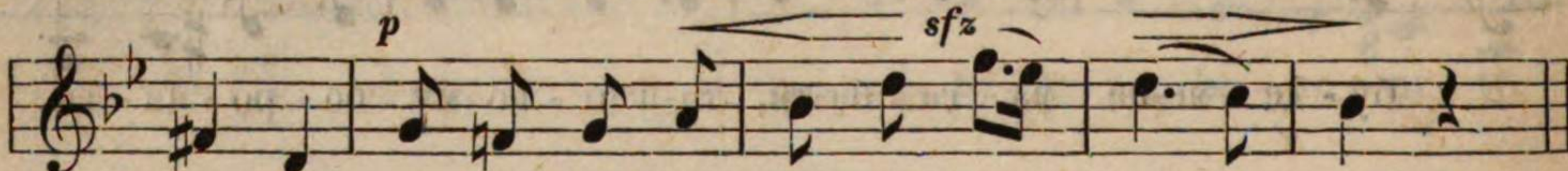
Spisaŭ i perełožyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

Moderato assai.

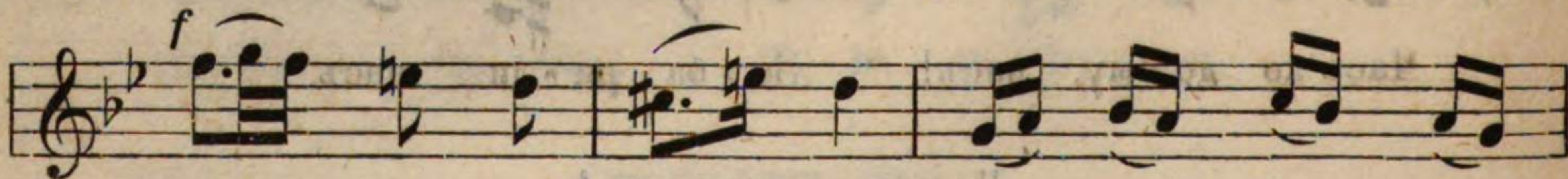
Hołos.

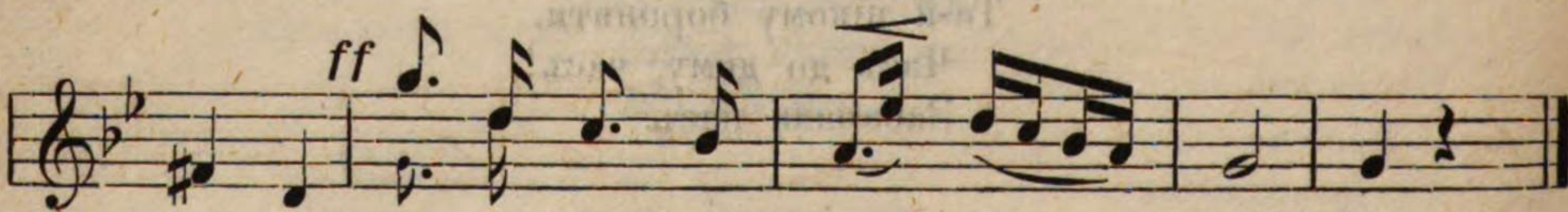
Oj! kra - cze, kra - cze, ta czor - neń - kij
 Ой! кра - че, кра - че, та чор - нень - кій

wo - ron, ta na hłu - bo - ko - ji do - ły - - ni;
 во - ронъ, та на глѹ - бо - ко - йі до - ли - - ні;

o - j! pła - cze, pła - cze mo - ło - dyj ko -
 о - й пла - че, пла - че мо - ло - дий ко -

za - cze, po ne - szcza - sły - wo - ji ho - - dy - ni.
 за - че, по не - ща - сли - во - йі го - - ди - ні.

Oj! kracze, kracze czorneńkij woron, ta u łuzi nad wodoju;
 Oj! płacze, płacze mołodyj kozacze na konyku woronomu.

Woronyj koniu! hraj ty pido mnoju, ta rozbywaj tuhu moju;
 Oj! rozbyj tuhu, po temnomu łuhu, kozakowi mołodomu.

Oj! jide kozak ta dorożeńkoju, slizońkami umywajetsia;
 Deś moja neńka, deś moja stareńka, ta za mnoju ubywajetsia!

Перша Сотня.

Пяти Десятокъ.

No. 7.

„Ой! краче, краче, та чорненькій воронъ.“

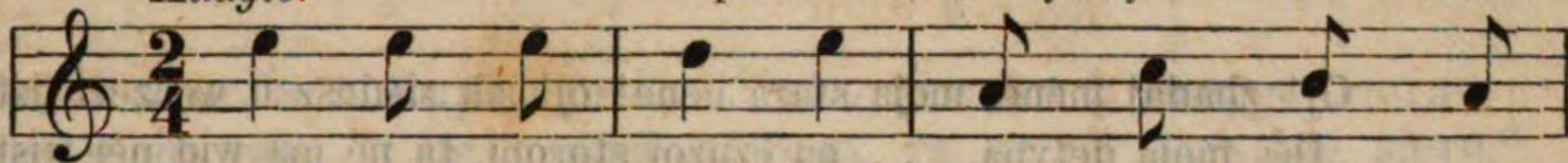
Думка.

Пісенья зъ рукописі Н. А. Маркевича.

Adagio.

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

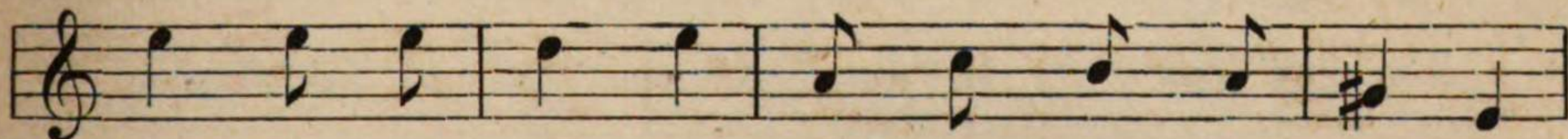
Голосъ.

Oj! kra - cze, kra - cze, ta czor - neń - kij
 Ой! кра - че, кра - че, та чор - нень - кій

wo - ron, ta u łu - zi nad wo - do - - ju;
 во - ронъ, та у лу - зі надъ во - до - - ю;

oj! pła - cze, pła - cze mo - ło - dyj ko - za - cze
 ой! пла - че, пла - че мо - ло - дий ко - за - че

nad bi - dno - ju ho - ło - wo - ju.
 надъ бі - дно - ю го - ло - во - ю.

Ой! краче, краче чорненькій воронъ, та у лузі надъ водою;
 Ой! плаче, плаче молодий козаче на конику вороному.

Вороний коню! грай ти підо мною, та розбивай тугу мою;
 Ой! розбий тугу, по темному лугу, козакові молодому.

Ой! йде козакъ та дороженькою, слізеньками умивається;
 Десь моя ненька, десь моя старенька, та за мною убивається!

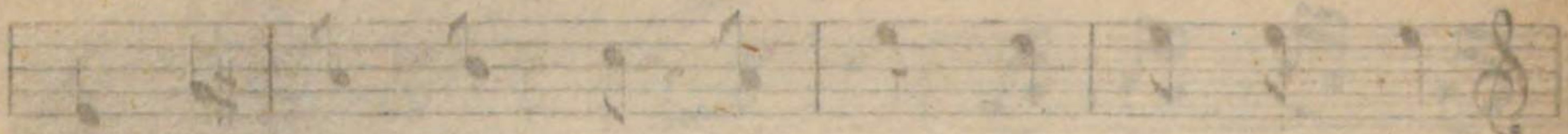
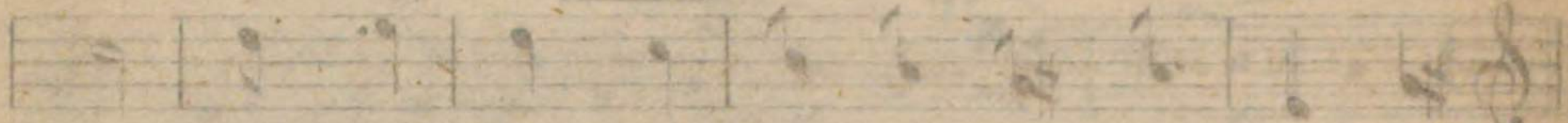
Ta w niedzielnku rano-po-raneńku, jak szcze sonece ne schodyło;
Ta żałyła sia wsia moja rodyna, ta-j mene wyproważała.

Wyprowadzasz, moja rodynko! ta czy nie żal tobi bude,
Jak ja pojedu na tu Ukrainu, ta meży czużyji lude.

Oj! zhadjaj mene, moja stara nene! sidajuczy ta obidaty:
„Deś moja detyna, . . . na czużoj storoni, ta bez witcia, ta bez maty.“

Oj! zhadaaj mene, moja stara nene! oj! jak siadesz u weczeri jisty:
„Deś moja detyna. . . na czużoj storoni, ta ne ma wid nei wisty.“

Podobnyi słowa w Zborniku Žegota Pauli
II Cz. Str. 50.

Та въ неділеньку рано-по-раненьку, якъ ще сонце не сходило;
Та жалилася вся моя родина, та-й мене випроважала.

Випроважаешъ, моя родинонько! та чи не жаль тобі буде,
Якъ я пойіду, на ту Україну, та межи чужийі люде.

Ой! згадай мене, моя стара нене! сідаючи та обідати:
„Десь моя дитина, ... на чужой стороні, та безъ вітця, та безъ мати.“

Ой! згадай мене, моя стара нене! ой! якъ сядешъ у вечери йісти:
„Десь моя дитина, ... на чужой стороні, та не ма відъ неі вісти.“

Подобніі слова въ Зборніку Жегота Паулі.

II. Ч. Стр. 50.

Persza Sotnia.

Piaty Desiatok.

No. 8.

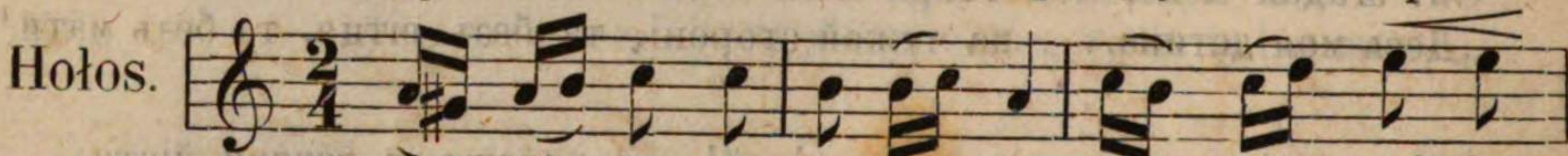
„A ja lublu Petrusia, ta-j skazaty boju sia.“

Szumka z Ukrainy.

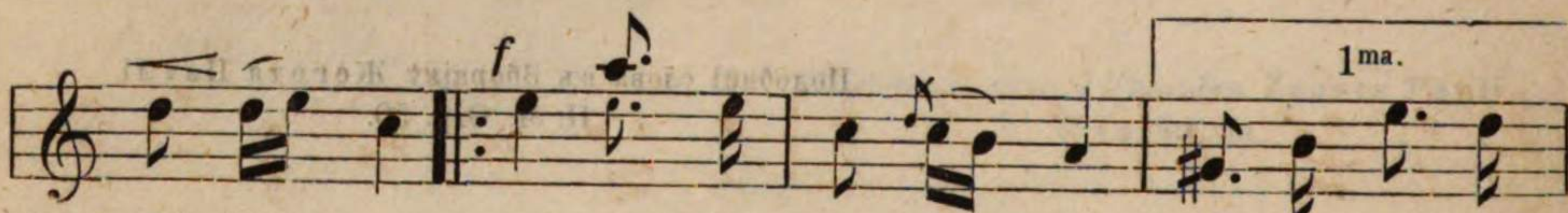
Hołos z rukopysi M. Wyhorniückoho.

Allegro moderato.

Perełożyu pid muzyku Ant. Kocipiński.

A ja lu - blu Pe - tru - sia, ta-j ska - za - ty

bo - ju sia; oj! ły - cho ne Pe - truś, bi - ły łyecz - ko,

czor - ny wus! bi - ły łyecz - ko, czor - ny wus!

Maty sia dohadała,
 Szczoz-m Petrusia kochała;
 |: Oj! łycho ne Petruś,
 Biłe łyeczko, czorny wus! :|

Była mene matusia,
 Szczoz ja lublu Petrusia;
 Oj! łycho & &.

Chocz ty mene maty wbyj,
 Taki bude Petruś mij;
 Oj! łycho & &.

Jak ne baczu Petrusia,
 To wid witr walu sia;
 Oj! łycho & &.

Jak pobaczu Petrusia,
 To pid boki beru sia;
 Oj! łycho & &.

Takyi samyi słowa w zborniku Waćława
 z Oleska. Str. 256.

Перша Сотня.

Пяти Десятокъ.

No. 8.

„А я люблю Петруся, та-й сказати боюся.“

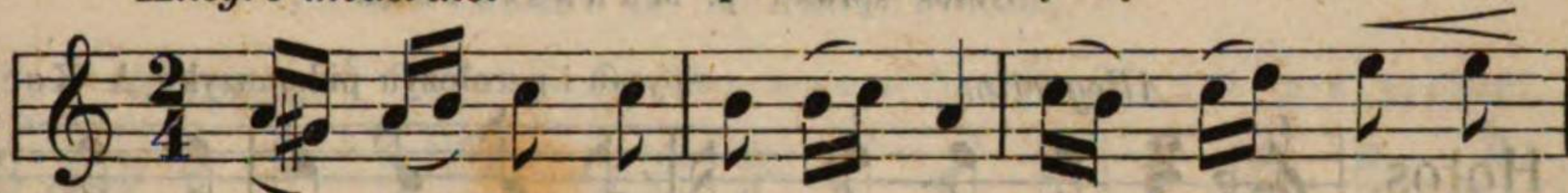
Шумка зъ України.

Голосъ зъ рукописі М. Вигорніцького!

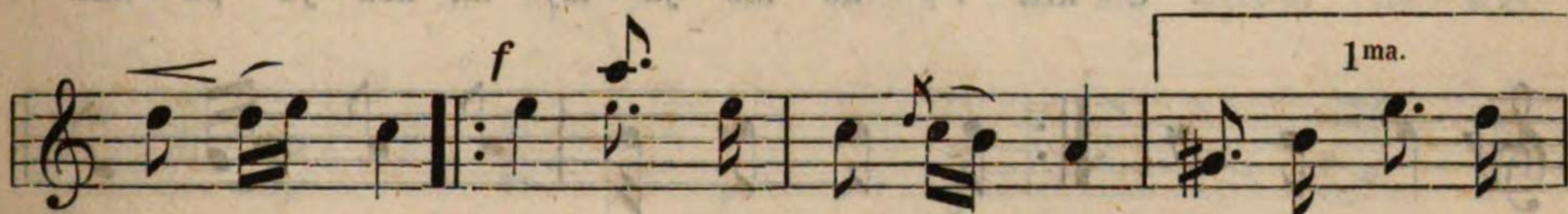
Allegro moderato.

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Голосъ.

А я лю-блю Петру - ся, та-й ска - за - ти

бо - ю - ся; ой! ли - хо не Пе - трусь, бі - ле лич - ко,

чор - ний усь! бі - ле лич - ко, чор - ний усь!

Мати ся догадаїа,
 Що-мъ Петруся кохала;
 : Ой! лихо не Петрусь,
 Біле личко, чорний усь! :

Біла мене матуся,
 Що я люблю Петруся;
 Ой! лихо & &.

Хочъ ти мене мати вбий,
 Такі буде Петрусь мій;
 Ой! лихо & &.

Якъ не бачу Петруся,
 То відъ вітру валюся;
 Ой! лихо & &.

Якъ побачу Петруся,
 То підъ бокі беруся;
 Ой! лихо & &.

Такі самі слова въ зборніку Вацьлава
 зъ Олеська. Стр. 256.

Persza Sotnia.

Piaty Desiatok.

No. 9.

„Ukraino moja myła.“*)

Dumka

(z pid Cیلkiweć nad Smotryczom.)

Hołos spiwaŭ p. Manasterski.

Allegretto.

Spysaŭ i perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.

U - kra - i - no mo - ja my - ła, kra - ju pa - mia-

- tły - wyj; tam ja lu - byu diw - czy - noń - ku,

tam! ja buu szcza - sły - wyj; sły - wyj.

Żyŭ ja sobi ne daľeko wid swoij rodyny;

|: Tam no tilko czerez riczku, do moij diwczyny.:|

A jij chata biľesenka, wysoki topoli;

|: Tam ja swoij diwczynońci, howoryu do woli.:|

A teper ja łszyu sia sam jiden bez pary;

|: Woźmu lulku i tiutium pijdu u Husary.:|

A teper ja łszyu sia jak w poli byľyna;

|: Dawno-b sia ja ożenyu ko-b ne Ukraina.:|

*) Chot' cia piśnia spysana z narodu, jidnakowo po hołosu i słowam možna sudyty, szczo wona ne dawno, i ne w narodi skomponowana.

Перша Сотня.

Пяти Десятокъ.

No. 9.

„Україно моя мила.“*)

Думка

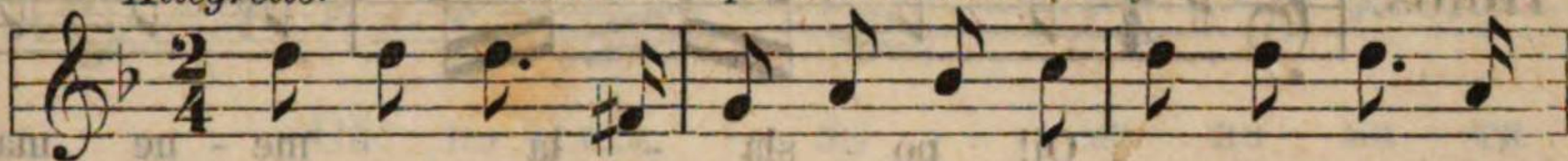
(зъ підъ Цілківецъ надъ Смотричомъ.)

Голосъ співавъ п. Монастирскій.

Allegretto.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Копішнський.

Голосъ.

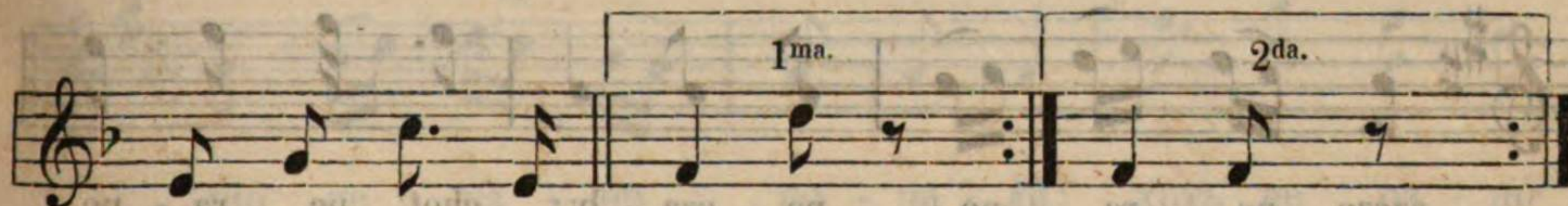

У - кра - і - но мо - я ми - ла, кра - ю па - мя -

тлі - вий;

тамъ я лю - бивъ дів - чи - нонь - ку,

тамъ я бувъ ща - сли - вий;

сли - вий.

Живъ я собі не далеко відъ своїи родини;

: Тамъ по тілко черезъ річку, до мойи дівчини.:

А йй хата білесенька, високі тополі;

: Тамъ я свої дівчиноньці говоривъ до волі.:

А теперъ я лишивъ ся самъ йідень безъ пари;

: Возьму люлку і тютюнъ, піду у Гусари.:

А теперъ я лишивъ ся якъ въ полі билина;

: Давно-бъ ся я оженивъ, ко-бъ не Україна.:

*) Хочъ ця пісня списана зъ народу, йіднаково по голосу і словамъ можна судити, що вона не давно і не въ народі скомпонована.

Persza Sotnia.

Piaty Desiatok.

No. 10.

„Oj! posłała mene maty zełenoje żyto żaty.“

Piśnia Żeńciw.

(Z Rukopysi N. A. Markiewicza.

Allegretto.

Hołos.

Oj! po - sła - ła me - ne ma - ty

ze - ło - no - je ży - to ża - ty. Oj! nu - te ko - sa - ry,

szczo ne ra - no po - cza - ły; chot' ne ra - no

po - cza - ły, ta bo - ha - ćko u - tia - ły!

Oj! ja żyta ta ne żała,
 W borożeńci proleżała;
 Oj! nute kosary,
 Szczo ne rano poczały;
 Chot' ne rano poczały,
 Ta bohaćko utiały!

Najichały czużi żeńci.
 Najszły mene w borożeńci;
 Oj! nute kosary & &.

Zażuryła sia Kułyna,
 Szczo nekoszena dołyna;
 Oj! nute kosary & &.

Перша Сотня.

Пяти Десятокъ.

No. 10.

„Ой! послала мене мати зелене жито жати.“

Пісня Женьцівъ.

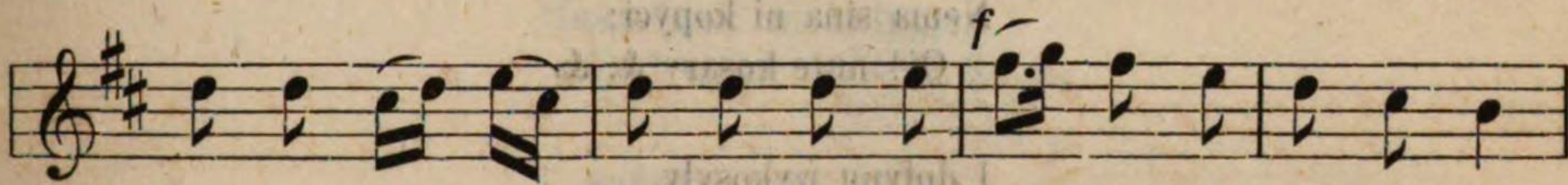
Зъ Рукописі Н. А. Маркевича.

Allegretto.

Голось.

Ой! по - сла - ла ме - не ма - ти

зе - ле - но - е жи - то жа - ти. Ой! ну - те, ко - са - ри,

що не ра - но по - ча - ли; хоть не ра - но

по - ча - ли, та ба - га - цько у - тя - ли!

Ой! я жита та не жа́ла,
 Вь боро́зеньці про́лежа́ла;
 Ой! ну́те косари,
 Що не рано поча́ли;
 Хоть не рано поча́ли,
 Та бага́цько у́тя́ли!

Найі́хали чу́жі женьці,
 Найш́ли мене вь боро́зеньці;
 Ой! ну́те косари & &.

Зажури́ла ся Ку́лина,
 Що неко́шена до́лина;
 Ой! ну́те косари & &.

Czerez twoji rusy kosy
Wykosiły wsi pokosy;
Oj! nute kosary & &.

Czerez twoji czorny browy
Wykosiły wsi dubrowy;
Oj! nute kosary & &.

Czerez twoji biły ruki.
Wykosiły wże wsi łuki;
Oj! nute kosary & &.

Czerez twoji biły łyci,
Nema sina ni kopyci;
Oj! nute kosary & &.

I dołynu wykosiły,
I Kułynu polubyły;
Oj! nute kosary & &.

Podobnyi słowa w Zborniku Żegota Pauli.
Cz. I. Str. 58.

Черезъ твої руси коси
Викосили всі покоси;
Ой! нуте косари &. &.

Черезъ твої чорни брови
Викосили всі дуброви;
Ой! нуте косари &. &.

Черезъ твої білі руки,
Викосили вже всі луки;
Ой! нуте косари &. &.

Черезъ твої білі лиці,
Нема сіна ні копиці;
Ой! нуте косари &. &.

І долину викосили,
І Кулину полюбили;
Ой! нуте косари &. &.

Подобній слова въ Зборніку Жегота Паулі.

Ч. I. Стр. 58.

Родина твои днѣхъ
Въспомни въ днѣхъ
Они нѣтъ нѣтъ въ днѣхъ

Родина твои днѣхъ
Въспомни въ днѣхъ
Они нѣтъ нѣтъ въ днѣхъ

Родина твои днѣхъ
Въспомни въ днѣхъ
Они нѣтъ нѣтъ въ днѣхъ

Родина твои днѣхъ
Въспомни въ днѣхъ
Они нѣтъ нѣтъ въ днѣхъ

Родина твои днѣхъ
Въспомни въ днѣхъ
Они нѣтъ нѣтъ въ днѣхъ

Въспомни въ днѣхъ

в Lipscei, w druckarni Jul. Klinkhardta.